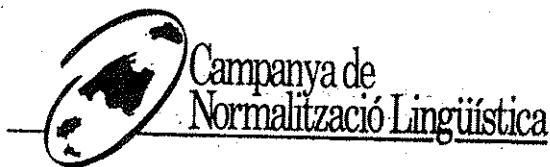

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

III

Palma
1993

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

Invasió “blavera” valenciana?

Un parell de comunicants ens han exposat la seva preocupació per la intensa campanya confusionària que es du a terme des de diferents instàncies, en defensa de la “identitat mallorquina” i contra “l'imperialisme català”. Els preocupa per dos motius:

1. Perquè els sembla una reacció evident i furibunda contra la clarificació que havia aconseguit la campanya “No et mosseguis la llengua...” fent entendre a la gent que “mallorquí” i “català” són dues cares de la mateixa moneda.

2. Perquè els sembla igualment evident que els autors d'aquesta “contracampanya” no estan tots sols, sinó que reben ajuda dels “blaveros” valencians: diuen que en una ràdio local es va fer constar l'oferta d'*apoyo incondicional* que havien rebut dels defensors de la *llengua valenciana*, i que els articles “científics” que certs enginyers publiquen en un diari de Palma segueixen exactament la mateixa tècnica i empenen els mateixos “arguments” que durant anys han fet el cuc de l'orella malalt als soferts valencians.

No m'estranyaria gens que aquestes impressions tinguin un fonament real. Però no crec que aquest vent bufi només de part de València. Em consta que en altres ocasions hi ha hagut ofertes que venien de Barcelona, i és ben possible que s'hagin repetit.

Si València ens ha preocupat més a tots, és perquè, inexplicablement, un partit polític que va fer bandera del “blaverisme” i ha aconseguit representació parlamentària, i fins i tot compartir amb el PP el govern de la ciutat de València, pretenia que l'Ajuntament adoptàs una “ortografia” aberrant, inventada “per alliberar-se del català”. El PP no s'hi avingué, però tengué la debilitat d'acceptar que ho fessin els altres des de la regidoria que tenien a les seves mans. Per sort, el tema ha anat a parar als Tribunals i la Justícia ha dictaminat, com és de rigor, que els polítics no tenen competència per modificar les normes gramaticals.

Confii que això haurà fet reflexionar els membres d'aquell partit que s'entestaven a mantenir una posició tan absurda (molts d'altres no hi estaven gens d'acord), i que els intents d'atemptar contra la identitat del poble — amb l'excusa precisament de defensar-la —, quedaran reduïts a reductes extraparlamentaris d'on no havien d'haver sortit mai.

A Mallorca, per sort, aquestes manipulacions no han estat mai assumides per cap partit amb credibilitat popular. Salvant excepcions que voldríem veure incorporades a la tasca comuna, els defensors

del "mallorquí" fan els seus atacs i les seves "llicions de lingüística" en castellà. Els illencs saben que el mallorquí més mallorquí, el menorquí més menorquí i l'eivissenc més eivissenc és tan català com el que es parla a Barcelona (i sovint millor). I saben també que són amos de la seva llengua i d'emprar-la en la modalitat i en el registre que vulguin. Els nostres joves ja no són analfabets en català i poden fer aquesta tria amb tota llibertat. Deixem-nos de discussions, i emprem la llengua de les Illes Balears. Això és el que importa. - A. M. (25-5)